

HARUN YAHYA

HONNINGBIER

BYGGER PERFEKTE VOKSTAVLER

FAKTA OM SKABNINGER FOR BØRN .2.

üKære Børn!

I kender sikkert alle til honningbier. Mange af Jer har sikkert set dem i tegnefilm, eller måske endda i virkeligheden, bzzz... summende omkring. Men der er sikkert mange ting, I ikke ved om dem.

Ved du, at 17.000 bier skal besøge 10.000.000 blomster for, at kunne lave et glas ren honning på 450 gram. Ved du, hvordan de laver honning? Hvordan de bliver født? Hvordan de intelligente honningbier bygger deres hjem? Hvordan de beskytter deres hjem mod bakterier?

Her i bogen sker der noget, da Omar en dag løber en tur i skoven. Her støder han på en lille honningbi, der bliver hans gode ven. Det betyder, at Omar får en enestående mulighed for, at høre alle detaljerne om honningbiernes liv. Han er mildt sagt forbløffet over de ting, han lærer fra honningbien. Men hvad er det, der gør Omar så ivrig? Hvorfor er han så betaget af de vokstavler, som honningbierne bygger, og hvorfor er de lavet med sekskantede celler?

Ja, du må nok hellere finde ud af, hvad alt dette handler om. Så hvis du er rigtig nysgerrig, må du hellere læse bogen...

OM FORFATTEREN

Forfatteren, som skriver under forfatternavnet Harun Yahya, blev født i Ankara i 1956. Han studerede humanistiske fag på "Mimar Sinan"-universitetet i Istanbul og filosofi på "Istanbul"-universitetet. Forfatteren har siden 1980 udgivet mange bøger om politiske, trosrelaterede og videnskabelige emner. Hans hovedfokus har været at modbevise Darwinisme og materialisme, to moderne

myter fremført i videnskabelige klæder. Nogle af forfatterens bøger er blevet oversat til mere end 40 sprog og udgivet i relevante lande. Harun Yahyas bøger appellerer til alle mennesker, både muslimer og ikke-muslimer, uanset deres alder, race eller nationalitet, da de alle bevæger sig mod et mål: at åbne læsernes sind ved at opmuntre dem til at tænke over betydningsfulde emner, såsom eksistensen af Allah og Hans énhed, og ved at fremvise de faldefærdige grundlag og forvredne tanker i gudløse filosofiske systemer.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

OM FORFATTEREN

Forfatteren, som nu skriver under forfatternavnet HARUN YAHYA, blev født i Ankara i 1956. Efter at have færdiggjort grundskole og efterfølgende uddannelse i Ankara, studerede han humanistiske fag på "Mimar Sinan"-universitetet i Istanbul og filosofi på "Istanbul"-universitetet. Siden 1980'erne, har han udgivet mange bøger om politiske, videnskabelige og trosrelaterede emner. Harun Yahya er særdeles velkendt, som forfatter til vigtige bøger og artikler, der består i at afsløre evolutionisters svindel, deres ugyldige påstande, og for bøger om den mørke forbindelse mellem Darwinisme og blodige ideologier, såsom fascisme og kommunisme.

Hans forfatternavn er en kombination af navnene Harun (as), på dansk Aron (Guds fred være med ham), og Yahya (as), på dansk Johannes (Guds fred være med ham), til erindring om de to højtagtede Profeter, som kæmpede mod deres folks mangel på tro. Profetens segl, som findes på bøgernes bogomslag, har en symbolsk betydning forbundet til bøgernes indhold. Det repræsenterer al-Qur'aan (Koranen, den sidste hellige skrift) og Profeten Muhammed (saws; Guds fred og velsignelse være med ham), den sidste af Profeterne (as). Gennem vejledning fra al-Qur'aan og Sunnah (Profetens sædvaner) gør forfatteren det til hans formål, at modbevise enhver gudløs ideologis fundamentale læresætninger, og at opnå „det sidste ord“ i indvendinger mod religion, for at bringe modstanden til fuldstændig tavshed. Han bruger seglet fra den sidste Profet (saws), som opnåede ultimativ visdom og moralsk perfektion, som et tegn på hans intention i at fremføre det sidste ord.

Harun Yahyas arbejde har altsammen et enkelt mål: at åbenbare budskabet i Koranen, opmuntre læsere til at tænke over grundlæggende trosrelaterede emner, såsom Guds eksistens og énhed og det hinsidens, at fremvise gudløse filosofiske systemers svage og faldefærdige grundlag og ideologiers forvredne tankegang.

Harun Yahya nyder en bred læserkreds i mange lande, fra Indien til Amerika, England til Indonesien, Polen til Bosnien og Spanien til Brasilien. Nogle af bøgerne er tilgængelige på engelsk, fransk, tysk, spansk, italiensk, portugisisk, urdu, arabisk, albansk, russisk, serbo-kroatisk (bosnisk), polsk, malajisk, tyrkisk (uygur), indonesisk og dansk.

Påskønnet over hele verden, har dette arbejde tjent som redskab til mange menneskers genoprettelse af troen på Gud, og har forøget den dybere indsigt i tro. Hans bøgers visdom og oprigtighed, sammen med en tydelig stil som er let at forstå, rammer alle læsere direkte. Dem som

seriøst tænker over bøgernes indhold, kan ikke længere forsvare ateisme eller nogen anden forvreden ideologi eller materialistisk filosofi, eftersom disse bøger er kendetegnet ved at være medrivende virkningsfulde, klart resultatorienterede og uigendrivelige. Selv hvis de vælger at fortsætte deres forsvar, er det kun en sentimental fastholdelse, eftersom disse bøger modbeviser sådanne ideologiers basale grundlag. Alle moderne fornægtende bevægelser er nu ideologisk forkastet, takket være bøger skrevet af Harun Yahya.

Det er uden tvivl et resultat af visdom og klarhed i Koranen. Forfatteren ønsker i al beskedenhed, at tjene som et middel til menneskehedens søgen efter Guds rette vej. Ingen material gevinst søges i udgivelsen af dette arbejde.

De som opmuntrer andre til at læse disse bøger, åbner deres sind og hjerter, og vejleder dem til at blive mere hengivne Guds tjenere, gør dem en uvurderlig tjeneste.

Imidlertid, ville det kun være spild af tid og energi, at udbrede andre bøger der skaber forvirring i folks sind og leder dem i ideologisk kaos - tydeligvis uden kraftig og præcis indvirkning på tvivlen i folks hjerter, som også er bekræftet i tidligere erfaringer. Det er umuligt for bøger, som er udtænkt til at fremhæve en forfatters litterære styrke, snarere end det ædle formål at rede folk fra tabet af troen, at ha' nogen stor effekt. Dem som betvivler dette kan let se, at den eneste hensigt med Harun Yahyas bøger er at overvinde tvivl hos den ikke-troende, og at udbrede moralske værdier defineret i Koranen. Succesen og indvirkningen af denne tjeneste giver udslag i læserens overbevisning.

Husk på en ting: Hovedårsagen til den fortsatte grusomhed, konflikter og andre prøvelser som langt de fleste folk døjer med, er den ideoloiske udbredelse af tvivl og fornægtelse af troen på Gud. Det kan kun stoppes med tvivlens ideologiske nederlag, ved at gengive vidunderet i skabelsen, og ved at gengive moral og etik defineret i Koranen, så folk kan leve efter det. Når man tænker på verdens tilstand i dag, på vej ind i en nedadgående spiral af vold, korrupsion og konflikter, må denne tjeneste tydeligvis stilles til rådighed, hurtigt og effektivt, før det er for sent.

I den indsats indtager Harun Yahyas bøger en ledende rolle. Med Guds vilje, vil disse bøger blive et middel, hvormed folk i det 21. århundrede vil opnå fred, retfærdighed og glæde, som lovet i Koranen.

Bogen "HONNINGBIER BYGGER PERFEKTE VOKSTAVLER" er første gang udgivet på dansk i december 2003 af Global Publishing.

Bogen er en oversættelse af "HONEYBEES THAT BUILD PERFECT COMBS", første gang udgivet på engelsk i juli 2001 af Goodword Books.

Redaktion og produktion

Oversættelse:	Abdul-Rahman, Danmark
Forlagsredaktion:	Global Publishing , Tyrkiet
Omslagsdesign:	Global Publishing , Tyrkiet
DTP:	Global Publishing , Tyrkiet
Tryk:	Global Publishing , Tyrkiet
Internet:	www.harunyahya.com www.harunyahya.dk

GLOBAL PUBLISHING

Darulaceze Cd. No: 9 Eksioglu Is Merkezi B Blok D:5
Okmeydani-Istanbul/Tyrkiet Tlf:(+90) 212 3208600

Şan Ofset: Cendere Yolu, No: 23, Ayazaga-Istanbul/Tyrkiet Tlf:(+90) 212 2892424

Distribution i Danmark

Zahra Books
Blågårdsgade 30
2200 København N
Tlf: (+45) 4025 2378
Fax: (+45) 3537 8366
E-mail: awp@image.dk
Internet: www.zahra.dk

IslamGuide
Dortheavej 45
2400 København NV
Tlf: (+45) 70 222 177
Fax: (+45) 38 112 226
E-mail: postmaster@islamguide.dk
Internet: www.islamguide.dk

**HONNINGBIER
BYGGER
PERFEKTE
VOKSTAVLER**

HARUN YAHYA

December 2003

I kender sikkert alle til honningbier. Mange af Jer har sikkert set dem i tegnefilm, eller måske endda i virkeligheden, bzzz... summende omkring. Men der er garanteret mange ting, som I ikke ved om dem.

Her for nyligt var jeg i skoven, med min mor og far for at løbe en tur. Det var mægtigt sjovt. Men jeg var allermest glad for den nye ven, jeg fik mig, da vi holdt en lille pause. Han var lillebitte, men af stor betydning for mig. Jeg vil aldrig glemme min lille ven.

Du undrer dig sikkert over, hvem det var, gør du ikke? Jamen så skal du bare høre, for det var nemlig en sød honningbi. Den kom hen til mig og fløj omkring et stykke tid. Først var jeg bange for at blive stukket, for den kom meget nær... jeg skreg: "Nej! Lad være med at stikke mig! Det gør sikkert ondt!" Men lige da jeg havde skreget, skete der noget meget mystisk. Honningbien begyndte at tale til mig.

Honningbien: Jeg vil ikke stikke dig. Jeg vil bare være ven med dig.

Omar: Er det rigtigt? Det er jeg glad for at høre!

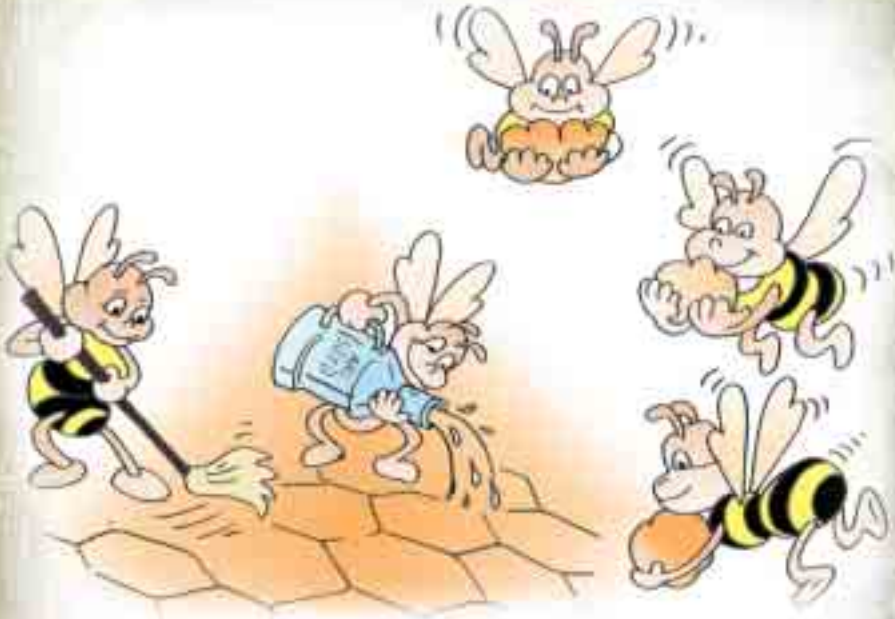
Honningbien: Lad mig fortælle dig lidt om mig selv. Jeg er en arbejder-bi. Jeg lever i den træstamme derovre, sammen med tusinder af mine venner.

Omar: Årrrja! Du har virkelig mange venner. Hvad laver du og dine venner så i løbet af dagen?

Honningbien: Vi gør rent i vores bikube, som er vores hjem, finder mad og bringer det hjem, laver gelé i topklasse, holder bikuben varm og holder vagt.

Alle honningbierne har forskelligt arbejde i bikuben. Nogle indsamler føde, mens andre gør rent eller laver honning.

Omar: Bliver I ikke trætte af alt det arbejde?

Honningbieren: Nej. I bikuben deler vi arbejdet op mellem os. Derfor bliver vi aldrig trætte. For tiden bygger jeg for eksempel vokstavler til at opbevare honning...

Omar: Der er en ting ved bier, jeg tit har spekuleret over. Hvordan bliver I født?

Honningbien: Du har sikkert hørt, at der altid er en dronning i en koloni af honningbier. Dronningen er den største af alle hun-bier. Hun lægger æg på bestemte tidspunkter. Men vi kommer ikke ud fra æggene som færdige bier med det samme. Vi kommer ud som små hvide maddiker, der kaldes larver, uden øjne, vinger eller ben, og som overhovedet ikke ligner os. I en kort periode er de små larver indpakket i en slags pose, der hedder en kokon. I mellemtiden bliver de godt fodret, og til sidst dukker de op af kokonen, og ser ud præcis som mig.

Omar: Det er fantastisk! Jeg er stadig nysgerrig for, at høre om en ting mere. Når der er så overfyldt i bikuben, er der vel også meget uorden?

Honningbien: Nej, aldrig! Faktisk vil jeg sige det helt modsatte, for der er altid meget god orden. Tusinder af bier lever sammen i ro og orden, mens vi alle udfører vores arbejdsopgaver.

Omar: Det er virkelig interessant! Jeg kan stadig ikke forstå, hvordan I kan holde orden, når I nu er så mange. Min far er ansvarlig for vores hjem, og han har temmelig svært ved at holde orden hele tiden. Men du siger, at I ikke har den slags problemer.

De æg, som dronningen lægger i cellerne, ser først ud som de maddiker, du ser i billedet nedenunder. Efter nogen tid vokser larverne og tager form som en bi. På det store billede kan du se arbejder-bier, som har samlet sig omkring dronningen.

Honningbien: Jeg kan godt forstå, hvorfor du er overrasket. Jeg ved, at videnskabsfolk også er overraskede, og forsøger at finde ud af, hvordan sådan en orden holdes, hvordan hver honningbi ved, hvad den skal lave, og hvordan så stort et antal bier kan fungere sammen. Jeg kan give dig et hurtigt svar. Vi har alle hver vores opgaver. Vi arbejder hårdt og udfører opgaverne, så godt vi kan, og forsøger at lade være med at forstyrre den orden, der er i bikuben.

Mens jeg lyttede forundret på arbejder-bien, hørte jeg min mor kalde: "Omar! Omar! Hvor er du?" Det var tid til at tage hjem.

Omar: Min mor kalder på mig. Jeg tror jeg må gå nu, men jeg har været meget glad for at møde dig. Tak for alt hvad du har fortalt mig.

Honningbien: Jeg har også været glad for at møde dig. Måske kan vi ses igen? Vi kan mødes her, samme sted i næste uge. Hvis du har lyst, kan jeg tage dig med til vores bikube, og vise dig vokstavlerne, hvor vi gemmer vores honning.

Omar: Det vil jeg rigtig gerne! Men selvfølgelig kun, hvis mine forældre tager mig herhen igen.

Honningbien: OK, jeg håber vi ses i næste uge.

Til venstre:
Honningbier
mader hinanden.
Nedenunder:
Bier vifter
bikuben ren med
deres vinger.

Til venstre: Arbejder-bier
mader larver i cellerne.
Ovenover: Bier over hele
træstammen.

Så snart jeg kom hjem, tog jeg det dyre-leksikon frem, som min far havde givet mig for nyligt. Jeg bladrede hurtigt frem til det afsnit, der handlede om bier. Det første jeg fik øje på, var et lille billede af en honningbi. Jeg savnede allerede min lille ven...

Jeg læste bogen med undren. Jeg var så forbavset over alle de ting jeg læste, at jeg ikke lagde mærke til, hvor lang tid der var gået. Min mor undrede sig over, hvad jeg lavede så længe i mit værelse, og da hun kom for at se efter mig, begyndte jeg at fortælle hende om de spændende bier.

Omar: Mor, vidste du, at bier er nogle fantastiske skabninger? Lad mig fortælle dig noget, som jeg lige læste her. Du har sikkert hørt, at det er hun-bierne, der

holder cellerne, altså de små rum, rene. De smider alle de smådele ud, der er blevet tilbage efter, at larverne er blevet udklækket fra kokonerne. Døde bier, og mange andre ting der ikke hører til i bikuben, bliver også fjernet. Ved du, hvad de gør, når de finder noget, der er for stort til, at de kan bære det ud af bikuben? Så balsamerer de det, altså pakker det ind, ved at bruge noget der kaldes 'propolis', som også er et middel mod bakterier, som jo er farlige for bierne i bikuben. Det er svært at tro, men propolis dræber bakterier. Det vil sige, det stopper bakterier, der ellers ville vokse og blive til flere... Ved du, hvor de finder det materiale, mor? Og hvordan ved de bittesmå skabninger så meget om kemi? Måske kan jeg fortælle dig det senere, når jeg har læst mere.

Til venstre:
Arbejder-bierne har ansvaret for at fjerne døde larver og alt andet, der ikke hører til i bikuben, som kan true deres sikkerhed og helbred.

Til højre: Arbejder-bier skuber en fremmed ud af bikuben, der ikke bor der.

Mor: Bier er bittesmå, men alligevel meget intelligente dyr... Men du må ikke tro, at deres intelligens kommer fra dem selv. Den kommer fra en Skaber. Én som lærer dem alt, hvad de gør. Da jeg var i din alder, læste jeg også en bog om honningbier, som jeg blev meget forbløffet over, ligesom du er nu. Hvis du har lyst, kan du fortsætte med at læse, for jeg vil meget gerne høre mere om honningbierne, så snart du har mere at fortælle.

Min mor gik ud i køkkenet for at lave dejlig aftensmad. Imens tænkte jeg stadig over spørgsmålene; hvor finder honningbierne materialet kaldet 'propolis', hvordan lærer de at bruge det, hvorfra kender de så meget til kemi? Jeg læste videre med undren.

Bogen forklarede også, hvordan honningbier laver propolis. Først henter de et materiale kaldet harpiks, som er et tyktflydende, klæbrigt stof. Det finder de ved nogle træers klæbrige knopper, hvor de tager det med deres underkæber. Så blander de det grundigt med deres spyt, og får til sidst propolis ud af det. Når de har lavet propolisen færdig, flyver de den til bikuben i de specielle sække, der er på deres fødder.

Honningbier bruger indholdet i sækkene til at indpakke alt, hvad de ikke kan bære ud af bikuben. Efter indpakning kan der ikke længere leve bakterier. Det

Honningbier indsamler klæbrig harpiks fra træknopper for at lave propolis.

indpakkede tørrer ind, ligesom en mumie, og honningbierne har stoppet en farlig sygdom i at sprede sig i bikuben.

Men hvem har lært honningbier, at kunne gøre det? Hvordan ved de, at en død skabning eller affald, kan være til skade for honningbierne i bikuben? Jeg har først lige lært det nu, så jeg tror ikke, at det er noget et insekt selv har fundet på, men noget det gør instinktivt. Jeg blev mere og mere nysgerrig. Kunne det være, fordi honningbier var ligeså bevidste som mennesker?

Jeg kunne ikke lade være med at læse videre, og jeg tænkte for mig selv: "Nu forstår jeg, at indtil i dag, vidste jeg faktisk ikke noget som helst om bier." Jeg havde stadig mange spørgsmål i hovedet, som jeg ikke havde noget svar på. Men jeg håbede, at jeg måske snart ville finde svarene.

Bogen forklarede også, hvordan bier laver honning. Jeg havde før hørt, at bier laver honning, men jeg havde ingen idé om, hvordan de bygger vokstavlerne. Jeg kendte heller ikke noget til deres byggemetode, som i sig selv er et stort mirakel!

Cellerne, altså de små rum, i en vokstavle er hexagonale, det vil sige i en seks-kantet form. Honningbier begynder med at bygge vokstavlen fra den øverste side af bikuben. De starter - endda fra flere, forskellige punkter på samme tid - med at bygge to eller tre rækker, der hver for sig går nedad. Jeg var helt forvirret. Hvordan kunne en vokstavle have så perfekte lige rækker, når den blev opbygget fra flere, forskellige punkter? Endda uden nogen tegn på forbindelses-punkter mellem cellerne i vokstavlen.

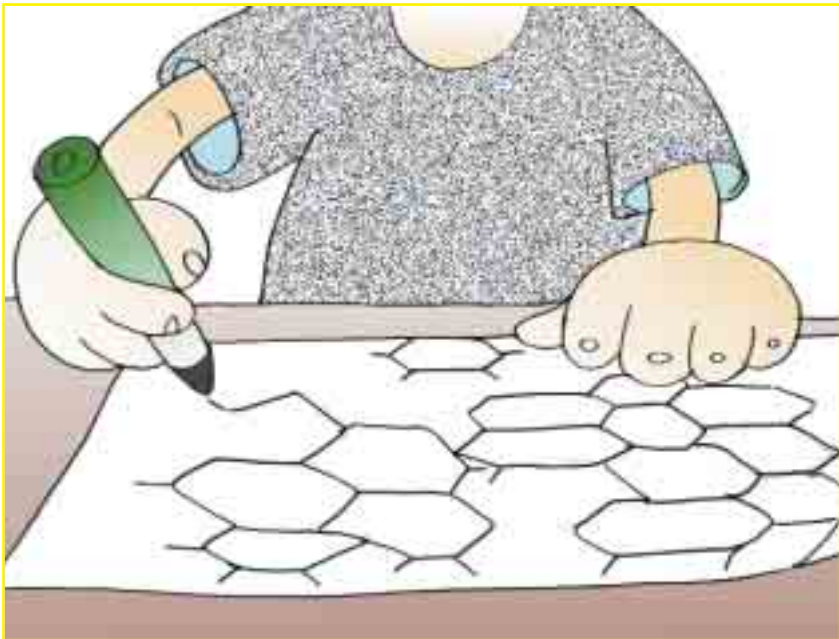
Jeg havde tit set mor strikke, og hun startede altid fra et punkt. Jeg tænkte på, hvordan mon bluserne ville se ud, hvis hun startede fra tre forskellige punkter... De ville sikkert ikke blive pæne! Så honningbier må være dyr, der er gode til matematik, og derfor kan lave meget præcise beregninger.

Jeg tog et stykke papir og en blyant. Fra hvert hjørne begyndte jeg at tegne hexagoner, altså seks-kantede figurer, og det kan du jo også prøve. Jeg tegnede ind mod midten af papiret, hvor jeg forsøgte at forbinde hexagonerne. Jeg prøvede først uden at bruge lineal, eller andre tegneredskaber, og uden at lave beregninger.

Men der gik ikke lang tid, før jeg fandt ud af, at det var for svært. Så hvordan kan honningbier gøre det så let? Hvordan laver de hexagonale celler så perfekt?

Omar prøver at tegne hexagoner lige så godt som honningbierne. Men uden lineal eller tegneredskab, bliver det langt fra lige så godt som honningbiernes arbejde. Prøv selv!

Ingen forbindelses-punkter ses i de vokstavler, som honningbierne bygger. Honning-vokstavlen ser ens ud over det hele, som om den er lavet af én person. Det er meget forbløffende, for bier starter altid med at opbygge cellerne fra helt forskellige punkter.

En anden ting, som jeg lagde mærke til, var, at når en ny bi senere kommer for at hjælpe til med vokstavlebyggeriet, bliver den lynhurtigt klar over, hvor langt de andre bier er nået, og fortsætter straks derfra. Bier bliver ved med at bygge celler fra forskellige hjørner. Så en ny bi, der kommer for at hjælpe sine venner, vil altså kunne begynde at bygge fra en helt anden vinkel. Hvis mennesker skulle arbejde på den måde, ville det normalt skabe uorden, men hos bierne bliver det til et perfekt mønster i vokstavlerne.

Jeg læste også det spændende afsnit om biers måde at lave honning på, som var på en ganske speciel måde, der overraskede mig. Bogen forklarede, at hovedindholdet i honning er nektar, som bier indsamler fra blomster og frugt-knopper. Når bierne er færdige med at samle nok nektar, laver de det om til honning.

En anden vigtig ting, der stod i bogen, var, at det er et rigtigt hårdt arbejde at lave honning. Det kræver for eksempel, at 900 bier arbejder en hel dag for at indsamle 1/2 kilogram nektar. Alligevel arbejder bier meget hårdt,

Bier indsamler nektar, som er hovedindholdet i honning, fra blomster og frugt-knopper.

og laver meget mere honning end de har brug for. Faktisk laver de så meget honning, at de selv giver en stor portion væk til os mennesker. Næste gang du spiser en sund honningmad, vil du måske nu tænke godt over, hvor hårdt bierne har arbejdet for dig. Det kræver nemlig at 17.000 bier besøger 10.000.000 blomster, for at kunne lave et glas ren honning på 450 gram.

Jeg kunne næsten ikke tro det. Med deres bittesmå kroppe, som kun er et par centimeter lange, klarede de nogle imponerede opgaver. Hvad var kilden til denne bevidsthed, deres talent og kraft? Hvordan fik de visdom, bevidsthed og viden om så svære ting som kemi og matematik? Hvorfor arbejder de så hårdt for at lave mere honning, end de selv har brug for?

Jeg tog bogen og gik ind til min far. Jeg fortalte ham alt hvad jeg havde lært, og spurgte ham om, hvordan bier kunne finde ud af alle de ting. Smilende klappede far mig på hovedet og sagde:

“Du har ret. Vi ser stor visdom og skabelseskunst i biers liv og opførsel. Men er det kun hos bier? Faktisk er der en perfekt orden hos alle dyr, og endda hvert eneste sted i hele universet! Men lad mig først læse et vers for dig fra Koranen, som Gud har sendt som en åbenbaring til alle mennesker. Det handler om bier og besvarer dine spørgsmål. Hør nu godt efter!”

Jeres Herre inspirerede bierne (ved at sige): "Tag bolig i bjergene og i træerne, og i de boliger de bygger. Spis da af al frugt og følg Jeres Herres vej, som er gjort let for Jer." Der fremkommer fra deres maver en sirup i varierende farve, hvori der er helbredelse for mennesker. Deri er der vitterlig Tegn til folk med forstand. (Bien, sura an-nahl 16:68-69)

Omar: Nu forstår jeg det bedre, far. Gud får bierne til at opføre sig på den utrolige måde. Gud holder meget af os, så derfor inspirerer Han honningbierne til, at lave honning til os, som indeholder helbredende egenskaber. Det er meget spændende at lære, at Gud hjælper os på den måde.

Far: Hvis du undersøger myrer eller myg, kameler, fugle, fisk, blomster, træer, de store verdenshave, kort sagt alt på denne jord, så vil du føle den samme undren, når du lærer om den perfekte orden og skabelseskunst, der er i alting. Det viser, at hver eneste del af universet styres af en meget stor Skaber. Sådant viser Gud sin styrke og kunstfærdighed i skabelsen. Gud, som skabte dig og mig, din mor, honningbier, papegøjer, kaniner, egern, solen og månen, stjerner og planeter ude i rummet, med andre ord hele universet, og alt hvad der er i universet. Gud er Herre over alting!

Alt sker med Hans tilladelse og ved Hans vilje. Han er honningbiernes Skaber. Alt hvad de gør, er med Hans tilladelse. Den visdom vi ser i bierne, er et billede af Guds uendelige visdom. Hvis du tænker sådan, når du ser på alt omkring dig, vil du straks se de mange mirakler, der er lige for næsen af dig.

Min far havde ret. Der er ingen tvivl om, at den visdom vi ser i alt omkring os, har en stor og mægtig Herre. Jeg tænkte for mig selv, "Gud er den Almægtige, den Altvidende, Skaberen af alt." Jeg havde endelig fundet svar på alle de spørgsmål, jeg havde tænkt så meget over. Honningbier ejer ikke selv den visdom, de så tydeligt fremviser! Det er umuligt for dem at eje så stor visdom. De handler efter inspiration fra Gud, deres Skaber, og på den måde fremviser de en meget stor visdom, der forbløffer os.

Jeg brugte hele ugen på, at fortælle alle jeg mødte, min mor, far, mine fætre og venner om honningbierne. I weekenden spurgte jeg min far, om vi kunne gå i skoven igen.

Omar: Far, vi skal da ud i skoven i weekenden, skal vi ikke?

Far: Det havde jeg faktisk ikke planlagt, men hvis du så gerne vil, så gør vi det.

Det var jeg glad for at høre. Jeg glædede mig, og jeg håbede, at jeg igen vil se den søde honningbi, der talte med mig sidste gang.

Da vi kom frem til skoven, var jeg meget spændt. Jeg kunne ikke vente med at møde honningbien igen. Jeg begyndte at løbe af sted sammen med min far. Vi nåede hurtigt frem til det sted, hvor jeg havde mødt honningbien første gang. Jeg spurgte min far, om jeg gerne måtte gå rundt og se mig lidt omkring. Han gav mig lov, men huskede mig på, at jeg snart skulle være tilbage. Jeg løb så hurtigt jeg kunne hen til mødestedet. Min ven var der allerede. Det var tydeligt, at han havde ventet på mig et stykke tid.

Omar: Hej! Jeg er rigtig glad for at se dig igen!

Honningbien: Velkommen! Det er også rart at se dig. Jeg vil holde mit løfte, og vise dig honningvokstavlerne i dag.

Omar: Fantastisk! Ved du hvad? Jeg har hele ugen tænkt på Jeres fantastiske vokstavler med honning. Jeg er meget spændt på at se dem!

Ikke så langt derfra, ved et træ, kunne jeg høre en utrolig lyd - bzzz bzzz, en kraftig summen. Jeg blev helt bange, og ville aldrig være gået derhen uden min ven. Den lille honningbi lovede, at der ikke ville ske mig noget, og så var jeg ikke bange mere, for jeg stolede helt på ham.

Da vi kom hen til træstammen, kom jeg til at tænke på, at alt sikkert var i en perfekt orden indenfor, selvom jeg kunne høre en summende støj udefra. Honningbier er nemlig et af de mest hårdtarbejdende dyr

Da jeg så de små rum, som honningen sidder i, lagde jeg mærke til, at de alle var pæne hexagoner, altså seks-kantede figurer. I sidste uge havde jeg spurgt min lærer, i vores matematik-klasse, om hexagoner. Hun havde forklaret mig lidt om hexagoner, men der var stadig nogle ting jeg gik og tænkte over.

Jeg spurgte min ven, om der er regler for, hvordan honningbier skal bygge hexagonale celler i en honningvokstavle. Han fortalte mig, at vi skulle tale med en ældre honningbi, for at få det bedste svar. Så han kaldte på Ældste-bi, som svarede på mit spørgsmål:

Ældste-bi: Når vi skal bygge hexagonale celler, holder vi godt øje med de indvendige vinkler i vokstavlens celler. De skal alle være 120 grader. Og så er det vigtigt, at vi holder øje med cellernes hældning i forhold til jorden. Hvis vi bygger alt det andet godt og grundigt, men sjusker med hældningen, ender det hele med, at honningen som vi vil gemme i cellerne, vil løbe ud og dryppe ned på jorden.

Omar: For at være helt ærlig, er det svært for mig at forstå, for jeg kender ikke så meget til byggeri med beregning af vinkler og hældning. Hvordan kan honningbier lave beregninger uden fejl? Hvordan kan I lave hver vinkel præcis 120 grader? Og det er endda uden at bruge værktøj, når I bygger vokstavlerne. Det minder mig om alle de sider jeg tegnede, fulde af mærkelige geometriske former, da jeg prøvede at tegne pæne hexagoner... Nu er jeg endnu mere forbløffet over Jer!

Ældste-bi: Du skal ikke være så forbløffet over os, for vi har ikke selv fundet ud af alle disse ting. Det er vores medfødte evner.

Med andre ord er alle honningbier født med disse specielle evner. Vi kan alle straks arbejde med vores evner uden nogen undervisning eller træning.

Omar: I fremviser stor visdom! Alle har brug for at lære om de ting I gør. Jeg kunne godt tænke mig at spørge dig om et par ting, hvis jeg må få lov.

Ældste-bi: Du er velkommen...

Mens honningbier bygger cellerne, beregner de vinklerne lige som dygtige ingeniører. Til sidst er det blevet til en vokstavle, som er et perfekt ingeniør-arbejde. Det er helt sikkert, at bittesmå bier ikke selv kan lave de beregninger. Som alle andre skabninger i universet, opfører de sig efter inspiration fra Gud.

Omar: Hvorfor bygger I vokstavlernes celler i sekskantet form?

Ældste-bi: Hmmm... OK. Du vil gerne vide hvorfor vi ikke bygger dem trekantede, firkantede, femkantede eller ottekantede i stedet for sekskantede?. Ser du, hvis vi havde bygget dem i en anden form, ville der let komme tomme huller mellem cellerne, som vi ikke kunne bruge til at fylde honning i, og som vi skulle bruge ekstra voks på at udfylde. Faktisk kunne vi godt gemme honning i trekantede eller firkantede celler, men hexagonen med seks sider er den form med den mindste omkreds. Selvom en hexagon kan indeholde det samme som andre former, skal vi bruge mindre voks, når vi laver sekskantede celler, end hvis vi skulle lave triangler eller kvadrater. Med andre ord kan vi altså gemme den største mængde honning i vokstavler med hexagonale celler, og på samme tid bruge den mindste mængde voks.

Jeg kunne næsten ikke tro mine egne ører! Jeg fik ingeniør-undervisning fra en lillebitte honningbi... Der var mange andre ting jeg ville spørge om, for jeg kunne godt tænke mig at lære mere af Ældste-bi. Men det var ved at blive sent, så jeg sagde farvel og begyndte at gå tilbage til min far. Honningbien fulgte med mig, så jeg kunne stadig snakke lidt med ham.

Omar: Jeg har lært en masse af dig og de andre honningbier. Jeg har opdaget, at jeg slet ikke kendte til alle de smukke ting, der skete lige foran mine øjne! Og du har lært mig, at der er en perfekt orden i alt, i hele universet.

Fra nu af vil jeg håbe, at jeg fremover lægger mærke til alle de perfekte ting. Mange tak skal du have!

Honningbien: Det var så lidt, min lille ven... Glem aldrig at der ikke er noget i den her perfekte verden der tilhører os. Vi gør bare, hvad vi er født til at skulle gøre. Hejzzza Hejzzza!

Da jeg forlod honningbien, hørte jeg min far kalde på mig. Det var blevet lidt sent. Jeg skyndte mig tilbage for at møde min far, men mine tanker var stadig hos min

Honningbier indsamler nektar fra blomster til at lave honning.

lille ven. Lige da jeg havde sat mig ind i bilen, så jeg en sommerfugl. Den havde flotte farver og et smukt mønster, som passede sammen på begge vinger. Så næste dag tog jeg hen på biblioteket, for at lære noget mere om sommerfugle.

Jeg har fundet ud af, at man ikke kan tælle alle de smukke skabninger, som Gud har skabt. Der er så meget at lære, at læse om, at undersøge i naturen, og jeg glæder mig allerede til at lære mere. Og måske møder jeg et andet dyr næste gang...

***Englene sagde: "Æret være Du, vi har ingen viden undtaget hvad Du har lært os.
I sandhed er Du alvidende og alvis."
(Koen, sura al-baqara 2:32)***

